ben için sonnet

benim yüzümdür işte, mağrur, kalın, şizofren;
unutmak ve aynayla, aşklarla azalmada;
ben gideli beridir hilmi yavuz ile ben
bazen burdayız işte, bazen de ürkünç oda
içimize kapanan kapısıyla bugün de
bir ben'e açılıyor, ah, yıldızlı ve çorak

bir çökelti gibiyim ben kendi belleğimde...

nereden açılırsa orasından akacak
ur mu, ben mi, çıban mı? kötücül, irinli, pis...
bıçak, bisturi, makas beni deşin ve yarın
çıkarın ne vardıysa: teslis, teslis ve Teslis...

bana çivilidir, isa'yla çarmıh neyse;
aşksa bir iç kanama... gül, gülden içeri'yse...

hilmi yavuz